

[Prima Pagină](#) > ... > [Dreptul Familiei Și Succesiunea](#) > [Regimul Bunurilor În Cadrul Căsătoriilor Și Al Parteneriatelor Civile](#) > [Regimuri Matrimoniale](#) > [Latvia](#)

Regimuri matrimoniale

 Letonia

Conținut furnizat de

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

1 Există un regim matrimonial legal în acest stat membru? Ce prevede acesta?

În Letonia, regimurile matrimoniale sunt reglementate de secțiunea I („Regimuri matrimoniale prevăzute de lege”), subcapitolul 4 („Regimul matrimonial”), partea întâi „Dreptul familiei” din Codul civil leton (*Civillikums*), în special articolele 89-110 din cod.

Fiecare soț își păstrează bunurile care i-au aparținut înainte de căsătorie, precum și bunurile pe care le dobândește în timpul căsătoriei, ca bunuri proprii, distincte de cele comune. Tot ceea ce soții dobândesc împreună în timpul căsătoriei sau ceea ce dobândește unul dintre soți separat, însă utilizând resursele ambilor soți sau cu sprijinul activităților întreprinse de celălalt soț, constituie bunurile comune ale soților; în caz de dubiu, se consideră că aceste bunuri aparțin în mod egal ambilor soți.

Pe durata căsătoriei, fiecare dintre soți are dreptul de a administra și utiliza toate bunurile soților - atât bunurile pe care le dețineau înainte de căsătorie, cât și bunurile dobândite în timpul căsătoriei. Soții administrează și dispun în comun de bunurile comune, dar, cu acordul ambilor soți, aceste bunuri pot fi administrate, de asemenea, separat de unul dintre soți. Înstrăinarea acestor bunuri de către unul dintre soți necesită consimțământul celuilalt soț.

Bunurile proprii ale fiecărui soț includ, în mod specific:

1. bunurile deținute de un soț înainte de căsătorie sau bunurile pe care soții le-au stipulat într-un contract ca fiind bunuri proprii;
2. bunurile destinate uzului personal al unui singur soț sau care îi sunt necesare pentru desfășurarea unei activități independente;
3. bunurile dobândite în timpul căsătoriei de către unul dintre soți cu titlu gratuit;
4. veniturile obținute din bunurile proprii ale unui soț, care nu sunt alocate pentru a satisface nevoile familiei și ale gospodăriei comune;
5. bunurile care înlocuiesc bunurile menționate la punctele (1)-(4) de mai sus.

Sarcina de a stabili că anumite bunuri specifice sunt bunuri proprii îi revine soțului care susține acest lucru. Faptul că un bun imobil este bunul propriu al unui soț este consemnat în cartea funciară.

2 Cum își pot alege soții regimul matrimonial? Care sunt cerințele de formă în acest caz?

Soții pot stabili, modifica sau renunța la dreptul lor de proprietate prin intermediul unei convenții matrimoniale încheiate înainte sau în timpul căsătoriei.

În locul regimului matrimonial prevăzut de lege (articolul 89 și următoarele din Codul civil), părțile la o convenție

matrimonială pot să aplice principiul separației bunurilor în timpul căsătoriei (articolul 117 și următoarele din Codul Civil) sau pot institui un regim al comunității depline a bunurilor (articolul 124 și următoarele).

În cazul în care prin convenția matrimonială se instituie un regim al comunității depline a bunurilor, bunurile deținute de fiecare soț înainte de căsătorie, precum și bunurile dobândite de fiecare soț în timpul căsătoriei se combină într-o masă comună în devălmășie care, în timpul căsătoriei, nu aparține niciunui dintre soți în cote distincte. În cadrul unei convenții matrimoniale prin care se instituie un regim al comunității depline a bunurilor, soții stabilesc de comun acord cine va avea calitatea de administrator al regimului (soțul, soția sau amândoi împreună). Dacă doar unul dintre soți are calitate de administrator al regimului, atunci acesta, sub rezerva restricțiilor prevăzute la articolul 128, poate utiliza bunurile fără a prezenta o justificare în acest sens și le poate înstrăina în nume propriu, având obligația de a acoperi cheltuielile familiei și ale gospodăriei comune.

În cazul în care prin convenția matrimonială se instituie principiul separației bunurilor în timpul căsătoriei, nu numai că fiecare soț își păstrează bunurile proprii deținute înainte de căsătorie, dar poate și să dobândească bunuri, să le utilizeze și să le înstrăineze în nume propriu, în mod independent față de celălalt soț.

3 Există restricții în ceea ce privește libertatea de a alege un regim matrimonial?

Un soț își poate ceda bunurile proprii sau cota deținută din bunurile comune celuilalt soț spre administrare, acesta din urmă având obligația de a păstra și proteja bunurile respective utilizând toate mijloacele pe care le are la dispoziție. În cazul în care bunurile imobile comune ale soților sunt înscrise în cartea funciară pe numele unuia dintre soți, se presupune că celălalt soț și-a cedat cota din bunurile comune respective celuilalt soț pentru a fi administrată de soțul pe numele căruia este înregistrat bunul.

Un soț care administrează clădiri aparținând celuilalt soț trebuie să efectueze nu numai reparațiile necesare, dar și să facă îmbunătățiri în măsura în care veniturile obținute din activele celuilalt soț permit acest lucru.

Bunurile imobile ale unuia dintre soți pot fi închiriate sau deținute în regim de leasing de celălalt soț pentru o perioadă de cel mult trei ani, fără ca acordul să fie înscris în cartea funciară. Pentru ca un soț să poată dispune de elemente ale bunurilor celuilalt soț pe care le administrează în condiții care depășesc limitele normale de administrare, soțul respectiv trebuie să obțină consimțământul celuilalt soț.

Ambii soți au obligația de a acoperi cheltuielile familiei și ale gospodăriei comune din bunurile comune. În cazul în care bunurile comune sunt insuficiente pentru întreținerea familiei, fiecare dintre soți poate îi solicita celuilalt să contribuie la cheltuielile familiei și ale gospodăriei, proporțional cu situația financiară proprie. În cazul în care soții locuiesc separat, unul dintre soți poate, dacă este necesar, să îi solicite celuilalt soț să contribuie cu resurse proporțional cu situația financiară a acestuia din urmă, pentru a asigura nivelul anterior de bunăstare al solicitantului.

Zestrea acordată unei femei care se căsătorește de părinții sau rudele acesteia sau de către alte persoane constituie proprietatea soției, chiar dacă este înmănată soțului.

Sunt considerate bunuri proprii ale soțului/soției următoarele:

1. bunurile care aparțineau deja soților înainte de data căsătoriei;
2. bunurile dobândite cu titlu de cadou sau moștenire după data căsătoriei;
3. bunurile care servesc în mod strict nevoilor personale ale fiecăruia dintre soți;
4. bunurile necesare unuia dintre soți pentru a-și exercita profesia;
5. bunurile dobândite cu titlu de despăgubire pentru daune, precum și orice pensie legată de incapacitatea parțială sau totală de muncă;
6. bunurile achiziționate în contul transferului sau al schimbului de bunuri mobile personale, cu condiția ca acest lucru să fie menționat explicit în momentul achiziției.

Din regimul comunității de bunuri fac parte și următoarele bunuri:

1. profiturile obținute fiecare dintre soți, încasate și necheltuite în momentul dizolvării comunității de bunuri;
2. încasările din activitățile distincte ale fiecăruia dintre soți, dacă nu au fost cheltuite până în momentul dizolvării comunității de bunuri;

3. orice întreprinderi administrate în comun de soți și înființate după data căsătoriei.

Administrarea bunurilor comune și reprezentarea în cadrul procedurilor judiciare în legătură cu actele referitoare la bunurile comune reprezintă responsabilitatea fiecărui soț în parte, aceștia răspunzând în solidar pentru acte de administrare cu caracter extraordinar.

4 Care sunt efectele juridice ale divorțului, ale separării sau ale anulării căsătoriei asupra regimului matrimonial?

Raporturile juridice patrimoniale dintre soți încetează:

1. în baza unui acord între soți;
2. în cazul decesului unuia dintre soți;
3. la divorț sau în timpul căsătoriei – la cererea unuia dintre soți, dacă datoriile celuilalt soț depășesc valoarea bunurilor proprii ale acestuia sau atunci când, ca urmare a acțiunilor sale, bunurile sunt expuse unui risc semnificativ de reducere sau disipare.

La partajarea bunurilor comune se iau în considerare toate bunurile soților care nu sunt recunoscute ca bunuri proprii ale unuia dintre soți, și anume bunurile mobile și imobile cu toate dependențele acestora, precum și creanțele și obligațiile soților.

Bunurile comune sunt partajate în baza dispozițiilor generale care stau la baza partajului patrimoniului succesoral (articolul 731 și următoarele).

5 Care sunt efectele decesului unuia dintre soți asupra regimului matrimonial?

În cazul în care raporturile juridice patrimoniale dintre soți încetează în urma decesului unuia dintre soți, atunci, după extragerea cotei-părți a soțului supraviețuitor, cota-parte a soțului decedat este transferată moștenitorilor acestuia.

Soțul supraviețuitor îl moștenește pe soțul decedat indiferent de forma raporturilor patrimoniale instituite între soți în timpul căsătoriei.

Soțul supraviețuitor primește aceeași cotă ca a copilului, dacă numărul de copii care și-au exprimat intenția de a accepta succesiunea este mai mic decât patru, însă numai o pătrime în cazul în care numărul de copii care și-au exprimat intenția de a accepta succesiunea este patru sau mai mare decât patru.

6 Ce autoritate are competența de a decide în ceea ce privește regimul matrimonial?

Competența autorităților judiciare este stabilită în conformitate cu normele generale.

7 Care sunt efectele regimului matrimonial asupra raportului juridic dintre un soț și un tert?

Soții răspund în solidar pentru obligațiile pe care și le-au asumat în comun pentru a satisface nevoile familiei sau ale gospodăriei comune în limita bunurilor comune și individual în limita bunurilor proprii, în cazul în care bunurile comune sunt insuficiente.

Un soț răspunde pentru obligațiile pe care și le-a asumat în mod individual pentru a satisface nevoile familiei sau ale gospodăriei comune în limita bunurilor sale proprii, în cazul în care bunurile comune ale soților sunt insuficiente. Celălalt soț răspunde pentru aceste obligații în limita bunurilor proprii numai în cazul în care contravaloarea primită în temeiul obligației sale a fost utilizată pentru a satisface nevoile familiei sau ale gospodăriei comune.

Un soț răspunde pentru obligațiile care decurg din faptele sale ilicite, în primul rând în limita bunurilor sale proprii; dacă acestea sunt insuficiente, răspunderea se extinde la cota sa din bunurile comune ale soților.

Un soț răspunde pentru obligațiile pe care și le-a asumat în nume propriu sau fără consimțământul celuilalt soț, în primul rând în limita bunurilor sale proprii; dacă acestea sunt insuficiente, răspunderea se extinde la cota sa din bunurile comune ale soților.

Bunurile unuia dintre soți nu sunt utilizate pentru onorarea obligațiilor celuilalt soț. În cazul în care, în ceea ce privește datoriile unuia dintre soți, este inițiată procedura de recuperare a creanțelor împotriva bunurilor proprii ale celuilalt soț, celălalt soț poate solicita ca aceste bunuri să fie excluse din procedura de recuperare. În cazul în care, în ceea ce privește datoriile unuia dintre soți, este inițiată procedura de recuperare a creanțelor împotriva bunurilor comune ale soților, celălalt soț poate solicita ca bunurile să fie partajate, iar cota-parte care îi revine să fie exclusă din procedura de recuperare a creanțelor.

Partajarea regimului matrimonial nu afectează drepturile creditorilor soților. Drepturile dobândite de terți continuă să producă efecte.

8 O scurtă descriere a procedurii de lichidare a regimului matrimonial, inclusiv a partajului și a repartizării bunurilor matrimoniale în acest stat membru

În cazul în care, în timpul unei căsătorii, bunurile comune ale soților au fost partajate, raporturile patrimoniale dintre soți se supun dispozițiilor care consacră principiul separației bunurilor în timpul căsătoriei (articolul 117 și următoarele).

În cazul în care prin convenția matrimonială se instituie principiul separației bunurilor în timpul căsătoriei, nu numai că fiecare soț își păstrează bunurile proprii deținute înainte de căsătorie, dar poate și să dobândească bunuri, să le utilizeze și să le înstrăineze în nume propriu, în mod independent față de celălalt soț.

9 Care este procedura și ce documente sunt necesare în mod normal pentru înscrierea bunurilor imobile?

Pentru a fi opozabile terților, convențiile matrimoniale trebuie să fie înscrise în Registrul regimurilor matrimoniale și, în cazul bunurilor imobile, și în cartea funciară.

Sarcina de a stabili că anumite bunuri specifice sunt bunuri proprii îi revine soțului care susține acest lucru. Faptul că un bun imobil este bunul propriu al unui soț este consemnat în cartea funciară.

Faptul că un bun imobil face obiectul regimului comunității de bunuri este consemnat în cartea funciară. Fiecare dintre soți poate solicita ca drepturile asupra bunurilor imobile care fac obiectul regimului comunității de bunuri să fie înscrise în cartea funciară pe numele ambilor soți.

În cazul în care, în timpul unei căsătorii, bunurile comune ale soților au fost partajate, raporturile patrimoniale dintre soți se supun dispozițiilor care consacră principiul separației bunurilor în timpul căsătoriei. Contractele și hotărârile judecătorești devin opozabile terților după înscrierea în Registrul regimurilor matrimoniale sau, în cazul bunurilor imobile, după înscrierea în cartea funciară.

Extrasele din Registrul regimurilor matrimoniale se publică fără întârziere în Monitorul Oficial, spre informare, iar notificările privind bunurile imobile se comunică Oficiului de carte funciară pentru a fi înscrise în cartea funciară.

Ultima actualizare: 25/06/2024

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină,

vă invităm să consultați avizul juridic.